بسم اللہ الرحمن الرحیم

# قرآن مژدۂ فضل



(از)

نظام الدین احمد نظامت جنگ

مطبوعہ دار الکتابت

بسم الله الرحمن الرحیم

بدل بشنو اگر خواہی کہ راز فضل ر ادانی
چہ می گوید لسان الغیب از انبائے پنہانی
چنیں آید بگوشِ دل نوائے صوتِ قرآنی
گہے چوں نوحہ قمری گہے چوں رعدِ طوفانی
سراپا جانِ تو گردد سُرورِ صدق ایمانی
درونت روحِ تو لرزد بجوشِ کیفِ وجدانی
بہ چشمِ تو ہمیں رؤیا زریگِ کوہ وبیدانی
چہ رنگِ نوبہار آید بسوئے باغِ ویرانی
زمینِ مردہ جاں یابد زبرق و بادوبارانی
عجم میرد کہ تا یابد دگر جاں از مسلمانی
نخواہد زینتِ دنیا چو یابد نورِ روحانی
نماند نام ساسان و نہ جشن و سورِ ساسانی

مثل سورۂ نوح وسورہ دہر

مثل سورۂ رعد

دریغا گنج و مال و زر دریغا شوکتِ فانی
بجز یک جامهٔ تقوی نگیرد ساز و سامانی
سکندر در زمین خوابد کجا زعمِ جهان رانی
بزیرِ خاکِ ایران است دارا شاهِ ایرانی
عرب از دشت بر خیزد مطیعِ امرِ ربّانی
قدم از دامنِ صحرا نهد بر ارضِ رُومانی

شام و عراق و مصر

چو وعدِ نصر و فتح آید نمی ماند هراسانی
شود هر مشکلش آسان کمی گردد فراوانی
نماند خیره در عیش نه در کارش پشیمانی
خدا با او به هر جائے و کند بر او نگهبانی
عرب را اَنتُمُ الاَعلَون آمد همچو فرمانی
علمبردارِ دینِ حق رسد تا ملکِ هسپانی
عرب مختار بر و بحر و فرمانش بدورانی
مُجاهد بر سبیلِ حق سزاوارِ جهانبانی

بدستش قوتِ روما به علمش عقلِ یونانی
ورا ملکِ سلیمان[ع۱] و ورا ریحِ سلیمانی
زموت آید حیاتِ روح و جان آید زبیجانی
چنیں آثارِ رحمت را بخواں آیاتِ رحمانی
زقرآں دردِ دل آید زدردِ دل ثنا خوانی
دلِ صاحبدلاں درد است اگر تو حالِ دل دانی
چنیں درویش شیراز و چنیں پیرِ[ع۱] خراسانی — حافظ
چنیں تبریزی و رومی بکسبِ روح افشانی
زلحنِ بلبلِ نالاں بیاموزد خوش الحانی
یکے کو طالبِ درد است امیدی و ارمانی[۲]
چنیں دارد کہ درویش را بود اللہ درمانی
یکے حالِ دلش گوید چو حالِ دل شد القائی
کہ سلطانیست درویشی و درویشیست سلطانی[۳]
تمنائیست دردِ دل ورا ادھم الثانی

ع۱ و لسلیمٰن الریح غدوها شهر و رواحها شهر (سورۂ سبا)

ع۱ حضرت خواجہ عبداللہ انصاری

۲ عراقی

۳ خاقانی

به ارمانی و مایوسی و امیدی و حیرانی
لقائے حق ہمی خواہد کہ تا یابد دگر جانی
ز خالق مژدهٔ بشنو تورا گوید که شادانی
دلت روشن ز نورِ ما بود تا در جہاں مانی
مشو مایوس[۱] از رحمت نه دل را باز گردانی
ز فیاضی که فیضش را چنیں فرماید ارزانی
که عکسِ نورِ شمسی را کند الماس در کانی
کند معدوم را موجود اندر محلِ امکانی
نباشد مشکلی[۲] کانرا نگرداند به آسانی
جزائے تو لقائے او به ہر احسان[۳] احسانی

۱ لا تقنطوا من رحمة الله

۲ ان مع العسر یسری

۳ هل جزاء الاحسان الا الاحسان-

(نظام الدین احمد نظامت جنگ)

۲۴ محرم الحرام ۱۳۶۸ھ